จะรู้ได้อย่างไรว่าเริ่ม...แก่

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ย. 2551

จะรู้ได้อย่างไรว่าเริ่ม....แก่...แล้วนะ

คนเราตอนเป็นเด็กก็อยากจะรีบโต จะได้รู้สึกเป็นอิสระรับผิดชอบตัวเองได้โดยที่ไม่ต้องมีพ่อแม่มาคอยควบคุม แต่พอโตเป็นผู้ใหญ่จริง ๆ แล้ว กลับกลัวการที่จะเติบโตต่อไปหรือไม่อยากกลายเป็นผู้อาวุโส (Sentiority) ในที่ทำงานสาเหตุลึก ๆ ก็เพราะกลัวคนเขาวาแกนั่นเอง แต่ก็เหมือนกันที่บางคนอายุไม่เท่าไหร่ แต่ดวยหนาที่การงาน และบทบาทบังคับให้ตองทำตัวแกอยูตลอดเวลาเพราะเกรงวาจะขาดความเชื่อถือ แต่ลึก ๆ ในจิตใจมนุษยทุกคนนั้นไซร้ไม่มีใครที่อยากจะแกเร็วหรอก ไม่เช่นนั้นจะเกิดสถานบริการเสริมความงามกันเต็มบานเต็มเมืองหรอกหรือแตอยางที่พระทานวา เกิด แก เจ็บ ตาย เป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงได บางคน อาจดึงเสริมแตงไวจนคนอื่น ๆ คาดเดาอายุไม่ได แต่สิ่งหนึ่งที่อาจพอประเมินและสังเกตได้บางก็คือพฤติกรรมที่แสดงออก

คนโบราณตั้งข้อสังเกตกิริยาอาการของคนเข้าขั้น แกไว้ 3 ประการ คือ "กินของขม ชมเด็กสาว และเล่าความหลัง" นั่นเพราะว่าคนทั่ว ๆ ไปรวมถึงเด็กๆ มักจะไม่ชอบของขม เพราะรูสึกวารับประทานยากถึงแมจะมีคนบอกวา หวานเป็นลม ขมเป็นยา ก็ตาม ดังที่เราจะสังเกตเห็นวาคนที่เริ่มรูสึกจะชอบของขม เชน สะเดาลวก มะระตุม ชะอมทอด คือคนที่เริ่มมีอายุมากขึ้นเพราะถารับประทานอาหารหวานมากเกินไปก็เกรงวาจะเป็นโรคเบาหวาน เป็นต้น ดังนั้นใครก็ตามที่เคยไม่ชอบอาหารรสขม แตมารูสึกเอร็ดอรอยเอาในตอนนี้ ก็พึงคำนึงไวเถิดวาทานกำลังแก

คนเมื่ออายุมากขึ้นเนื้อหนังก็หย่อนยาน เมื่อมองดูสังขารตัวเองไม่เป็นที่น่าพอใจ แต่เมื่อหันไปมองดูเด็ก ๆ รุ่นใหม่เนื้อหนังเต่งตึง ผิวพรรณสดใสดูแลวชางเพลิดเพลินเจริญหูเจริญตา
และยิ่งถาเป็นมนุษยผูชายดวยแลวเมื่อหันกลับมามองดูมนุษย์ผู้หญิงที่เป็นคู่เรียงเคียงหมอนของตนแล้วทำให้เกิดความรู้สึกอยากสัมผัสกับของเต่งตึงเข้าตำรา "วัวแกอยากกินหญาอ่อน" มีคนกลาวไววาผูหญิงก็เหมือนมะมวง ก็นตอนออนก็เปรี้ยวหน่อย แต่รสชาติก็ทำให้ชุ่มชื่นกระชุ่มกระชวยดี ถ้ากินตอนห่าม ๆ ก็มัน ๆ อยางเดียว กินตอนสุกก็ชุ่มฉ่ำ ๆ กินตอนช้ำๆก็เลอะไม่เลอะมือ (ผูชายก็คงไม่แตกตางกัน)
ดังนั้นหลายคนจึงมักอยากจะกินมะมวงกอนที่มันจะช้ำคุณผูหญิงผูชายทั้งหลายคนจึงมักอยากจะกินมะม่วงก่อนที่มันจะช้ำคุณผู้หญิงผู้ชายทั้งหลาย รูไวเถิดถาทานเผ่าแตใฝหาของออน ๆ เอาะ ๆ ละก็ รูไวเถิดวาแกแลวและเขาเรียกวา *"เฒาหัวงู"*

ลักษณะของคนแกอีกประการหนึ่ง คือ ชอบเล่าเรื่องความหลัง เหมือนดังคำกล่าวที่ว่า "คนหนุ่มสาวชอบมองไปข้างหน้า คนชราชอบมองไปข้างหลัง คนหนุ่มสาวอยูดวยความหวัง คนชราอยูดวยความทรงจำ" ถึงแมวันคืนจะไม่หวนกลับทิ้งไวแตเรื่องราวเกา ๆ ที่ซึมซับอยูกับรอยยนของความชรา เรื่องเก่า ๆ ในอดีตกาลจะกลายเป็นเรื่องเลาขานสิ่งของที่เกาแกแตมีคุณคาจะกลายเป็นมรดก คนก็แกลงไปทุกวัน ซึ่งถาเป็นผูที่มีคุณงามความดีไม่มีแถมทำราย ๆ ไวเยอะอาจจะกลายเป็นคนชราอนาถาก็ได

พึงระลึกไว้เถิดวาหากผู้ใดมีพฤติกรรมดังที่กล่าวมา "ชอบกินของขม ชอบชมเด็กสาว และชอบเล่าความหลัง" นั่นคือสัญญาณแห่งความแกมาเตือนนั่นเอง เวลาขางหนาก็เหลืออยูนอยเต็มที จะตายวันตายพรุงไม่มีใครหยั่งรูได้ดังนั้นเราควรสร้างความดีแกผูคนและสังคมไวเยอะๆ จะดีกวาพระทานาคนเราตองรูจักลดความโลภ ลดความอยาก ลงเสียบาง เพราะถาทุกคนได้ทุกอยางดังที่คิด สิ้นชีวิตจะเอาของกองไว้ไหน จะได้บางเสียบางชางปะไร สังขารใครสังขารมันเทานั่นเอง